

نیمه شعبان یادآور چیست؟

ای مهدی! ای امام رهایی، دل‌های پر ز درد در انتظار لحظه دیدارمی‌تپد.

محدثی، جواد - ای مهدی! ای امام رهایی، دل‌های پر ز درد در انتظار لحظه دیدارمی‌تپد.

ای ناخدای کشتی انسان، بیا، بیا بس خون حق طلب که به بی‌حرمتی‌بریخت، بی‌کمترین گناه، بس خانه‌ها که بر سر مردم خراب گشت شدروزشان سیاه ای آخرین امام! کی می‌شود که آمده، برگیری انتقام؟! اینک در این جهان، هر سو شعار تفرقه‌انگیز دشمنان هر دم هزارنغمه ز حلقوم «سامری« هر جا هزار دام، ز «قارون زپرست« هر سو هزار معبد تاریک شرک و جهل هر لحظه بانگ ناخوش «گوساله‌زرین« مردم اسیر دام و کمند تحیرند ای رهبر نجات‌ستمدیدگان،... بیا ای آخرین پناه و امید جهان،... بیا

مهدی (ع) خواهد آمد.

او موعود ملتها و منجی امتها و منتقم خون‌های شهداست.

او می‌آید... رایت اسلام در دست، زبور داود در بر، مشعل هدایت در پیش، «تابوت سکینه« به همراه، عصای موسی در کف، ذوالفقارعلی در دست، پرچم پیامبر(ص) را می‌گشاید، با نصرت الهی و سپاه‌عرب، حق را تجلی می‌بخشد و عدالت را حاکم می‌سازد و مستضعفان را به امامت زمین و وراثت جهان می‌رساند.

آن روز، روز ظهور اسلام و دین، روز گسترش عدل و داد، روز خلاص و نجات، روز فتح بزرگ و پیروزی نهایی است.

روز حکومت صالحان و امامت مستضعفان است.

روز استخراج گنجها، روز فتح شهرهای شرک و سقوط پایگاههای کفر است.

دولت مهدی(ع)، دولت‌حق و اسلام است و یاران و هوادارانش از استوارترین، با وفاترین و صادق‌ترین یارانند.

آن حضرت پس از ظهور، حکومت واحد جهانی تشکیل می‌دهد، جهان را آباد و عقول و اندیشه‌ها را کامل می‌سازد، چشم جهان و جهانیان را به روی عدل و احسان می‌گشاید.

اینها امیدهایی است که به آینده داریم.

ما چشم به راه آن طلوع و ظهوریم، تا این «انتظار« به سرآید و آن «روز موعود« فرا رسد.

«غیبت« و دوران «انتظار« جوشش دوباره «غدیر«ی عاشورایی در نینوی زمان است. در بستری از فرات ظهور و علقمه نور.

«عصر ظهور« رجعت دوباره بعثت در حرا، امامت در غدیر و شهادت در عاشورا است.

«مهدی« همان «محمد« است، در جلوه علوی و حسن حسنی و شور حسینی.

دولت مهدی، تجسم آرمان «بعثت« و «غدیر« و «عاشورا« است.

«نیمه شعبان« یاد آور آن حکومت موعود و دوران مسعود است.

یاد مهدی(ع) افروختن چراغ شوق در دل شیعیان و امید دادن به محرومان است. با نام آن محبوب، گلاوژه‌های
«انتظار«، «ظهور«، «فرج«، (حکومت جهانی)، (قسط و عدل) و (دیدار) می‌شکوفد.

مهدی(ع)، خورشید جانها و امید انسانهاست.

یادگار پیامبران ، خلاصه ابراهیم ، عصاره محمد(ص) و زنده کننده سنتها و نابود کننده بدعتهاست.

انتظار فرج، فلسفه مقاومت است، نه عامل تسلیم.

منتظران واقعی ، سلاح بر دوشان شهادت طلباند، که «استقامت«مدال و نشان آنان است و «ایمان«
ره توشه حرکتشان و «توکل«تکیه‌گاه همیشگی ایشان است.

منتظران، چشم به راه سپیده تاریخ‌اند.

با «بصیرت« و «جهاد« ; زلمت شب ظلم را می‌شکافند و رها از تعلقات، خود را برای شهادت در رکاب آن
مولی، آماده می‌سازند.

انتظار، درختی است که جز «اقدام« و «اصلاح«، میوه‌ای نمی‌دهد. انتظار فرج، دل بستن به ظهور و
حضور پیشوایی است که بندها را از دست و پای بشریت بگسلد و خونخواه مظلومان تاریخ‌گردد و انتقام شهیدان طف را باز ستاند.

پیشوایی که «وارث« است، وارث دین محمد و خط سرخ شهادت.

«قائم« است ، ایستاده و استوار و پا بر جا، تا جهانی را به قیام حق طلبانه وا دارد.

«بقیه‌الله« است، یادگاری از خط امامان و ذخیره‌ای از سوی خدا